

תפ"ח 9248/07 - מדינת ישראל נגד אברהם לוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 Mai 2016

תפ"ח 9248-07 מדינת ישראל נ' לוי

לפני:

כבד השופט רות לורן, אב"ד - סג"נ כב' השופט צבי דותן כב' השופט עירית ינברג-

נותוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם לוי

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד أنها אבידוב

ב"כ הנאשם - עו"ד גלית בש

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

הכרעת דין

השופט רות לורן, אב"ד

1. הנאשם הואשם בביצוע עבירה רצח של שני ילדים, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1987 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתוב האישום בין השנים 2002 עד 2006 היה הנאשם נשוי לקרן לוי (להלן: "קרן") שהינה אזרחית אמריקאית שהגיעה בעקבותיו לישראל. מנישואים אלה נולדו לבני הזוג הילדים י.צ. וILD נובמבר 2002 ו- ס.ג. ילדת אפריל 2004 (להלן: "הילדים").

בני הזוג התגרשו בשנת 2006 על רקע אלימות של הנאשם כלפי קרן. באוגוסט 2009 על רקע סכסוך בנושא משמרות הילדים ואלימות מצד הנאשם, נמלטה קרן עם הילדים למקלט לנשים מוכות והסתתרה שם למשך

מחצית שנה.

בחדש דצמבר 2009, בעודה במקלט, הגישה בקשה להתיר לה הגיע עם הילדים לארה"ב. בית המשפט לענייני משפחה נעתר לכך וביום 14.8.11 נסעו קרן והילדים לארה"ב, זאת לאחר שנקבעו הסדרי ביקורים של הילדים אצל הנאשם בארץ.

החל משנת 2013 חלו שינויים בקיום סדרי הביקורים של הילדים בארץ, הדבר עורר את חמתו של הנאשם על קרן והוא חש ייאוש, חוסר אונים וזעם כלפיה. ביקורם האחרון של הילדים בארץ לאחר היעדרות של כ- 10 חודשים, נקבע ליום 11.6.14 שאז היו אמורים הילדים לשוחות במשמרות הנאשם במשך כל חופשת הקיץ.

3. בתחילת יוני 2014 גמלה לבתו של הנאשם החלטה לרצוח את הילדים כשהם שמורים שלו עליהם ניטלה ממנה.

לצורך מימוש התוכנית, רכש הנאשם ביום 10.6.14 ברשות ACE ברחובות סכין גדולה בעלת להב של 20 ס"מ ואזיות. כמו כן, רכש שתי מטפחות بد צבעוניות זהות (להלן: "הבנדנה").

4. ביום 11.6.14 בשעה 08:00 הגיעו הילדים בטיסה מארה"ב. הנאשם קיבל את פניהם בשדה התעופה ומשם נסעו לבית המשפחה במושב ישרש. הנאשם והילדים הגיעו בחברת בני המשפחה בבית אביו של הנאשם במושב אשר בחצרו התגורר הנאשם.

בסמוך לשעה 17:00 התאספו בני משפחה נוספים ונערכה קבלת פנים חגיגית לכבוד הילדים. אירע זה הסטיים בסמוך לשעה 22:30 ואז פרשו הנאשם והילדים לדירה בה מתגורר הנאשם בחצר הבית של אביו.

5. הנאשם שכנע את הילדים להניח לו לכורע את הבנדנות סיבוב ראשיהם באופן שיכסו את עיניהם, ולכבות את ידיים מאחוריו גם באמצעות האזיות. בהמשך, הורה הנאשם לילדים הכהות ומכוסי העיניים לכrouch על ברכיהם כשפניהם לארון הקיר שבחדר השינה בדירה. הנאשם ניגש אל הילדים מאחור, שיסף באמצעות הסכין את גרוןיהם בזה אחר זה באבחה אחת ובעוממה רבה עד כי להב הסכין חתכה בברם ונעקרה בחוליות עמוד השדרה הצוואר.

6. כתוצאה ממשי הנאשם, נגרם מוותם של הילדים כאשר סעיף 12 לעובדות כתוב האישום מפרט את הפגיעה הפיזיולוגית המדוקפת שהביאה למותו של כל אחד מהם.

הנאשם הניח את גופות הילדים על שמייה, אותה פרש מבעוד מועד על הרצפה, השליך את הסכין בסמוך לגופות, שטף את עצמו מדם הילדים, לבש בגדים נקיים, נטל את תיק המסמכים שלו ונסע ברכבו לתחנת משטרת רملה, שם הסגיר את עצמו.

השתלשות האירועים

מן הראיות שהובאו לפנינו, עולה כי הנאשם הגיע לתחנת המשטרה בשעה 23:40 ומספר שרצה את ידיו. בהמשך נתקבש באמצעות מכשיר הקשר להדריך שוטר סיור כיצד הגיע לדירתו ומסר תדרוך מפורט שהכוין את השוטר לחדר בו נמצאו גופות הילדים.

כשעה לאחר מכן, ביום 12.6.14 בשעה 00:47 (ת/20) נחקר הנאשם תחת אזהרה והודה בביצוע רצח תוך מסירת פרטיהם כללים נוספים. הנאשם ביקש ב黑恶 לבשלב כלשהו להפסיק את החקירה, ציין כי הוא בטראותה ורצה להתייעץ עם עורך דין.

9. החקירה הופסקה, הגיע סניגור שהזעק מהסניגוריה הציבורית, הנאשם התיעץ עמו, וביום 12.6.14 בשעה 02:24 נגבהה אמרה נוספת מה הנאשם (ת/22).

אף בחקירה זו, שב הנאשם והודה בביצוע רצח, ברכישת האמצעים לביצוע רצח ואף הסביר את המנייע לרצח, הкус שלו על קרן אשר לקחה ממנו את ידיו, הוא חש שאיבד את ידיו ולא יוכל להמשיך לחיות בלאם.

10. לזרת העבירה נשלח מומחה מז"פ אשר מצא בזירה, סכין, שקית ובתוכה קבלה מבחן ACE מיום 10.6.14, איזיקוני פלסטי וחומר החשוד כדם ברחבי חדר השינה והמטבח (ת/3).

ה הנאשם נחקר פעם נוספת ביום 26.6.14 (ת/23) ובחקירה זו חזר וציין כי יש בידי המשטרה מספיק ראיות, רוב החקירה שמר על זכות השתקה ואולם, בחר להתייחס מספר פעמים להשערה של החוקר, שאופן רציחת הילדים מזכיר וקשרו לנאמר במסכת "זכחים" כאשר נמצאדף ובו כתובות משנהות מתוך מסכת "זכחים".

ההליכים בבית המשפט

11. לנmeyeו ביום 12.6.14 סניגור לייצגו בהליך זה מטעם הסניגוריה הציבורית ובהמשך צורף אף סניגור נוסף לייצגו. הנאשם סירב להיפגש עם מי מהסניגורים או לשוחח עמו. הסניגורים ביקרו את הנאשם בבית המשפט מספר רב של פעמים ולמעט פעם אחת, סירב לרדת מתאו להיפגש עמו.

גם במהלך הדיונים בביהם"ש לאחר שהובאה לנmeyeו חשיבות הייצוג ושיתוף הפעולה עם ההגנה, סירב הנאשם לעשות כן. אך כבר בתחילת ההליכים ביקשה ההגנה לשלוח את הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית, אך הנאשם סירב לכך.

12. במהלך הדיון, הנאשם ציין כי הוא מודה שרצה את הילדים, הודה במשטרה גם בבית המשפט, ועל כן מתנגד לlecture לבדיקה פסיכיאטרית. לאור המשך התנהוגותו של הנאשם כמו שסירב לדבר עם סניגוריו וכן

גם עם ביהם"ש, לא מצאנו כי ניתן להרשותו על סמך הودאה זו בפנינו. סברנו כי מטעמי זירות יש לבירר את מצבו ויכולתו לעמוד לדין כמו גם את נסיבות מתן ההודאות לצורך בחינת קבילהון וمشקלן.

לפיכך, הורינו על ביצוע בדיקה פסיכיאטרית על ידי הפסיכיאטר המחווזי.

13. במהלך החלק הראשון של הבדיקה הנאשם שיתף פעולה, מסר פרטים רבים, תיאר את היחסיםبينו לבין קרן, את בריחתה למיעון לנשים מוכחות. מאוחר והשicha התארכה והחולט להפסיקה ולהמשיכה ביום אחר כשז תוקן להגיע לשicha עם הנאשם ביחס לנסיבות האירוע הטרגי. ואולם, הנאשם סירב לשיתף פעולה, לא דבר יותר, תוך שחרור ואמר שהוא שומר על זכות השתיקה.

מסקנת הפסיכיאטרית הייתה כי הנאשם לא סובל מהפרעה פסיכוטית המונעת ממנו יכולת להבין את מעשיו וכיולתו לעמוד לדין, תוך שצווין כי הוא יכול לעקוב אחר ההליך המשפטי ולתקשר עם עורך הדין.

14. משלב זה ואילך נעשו נסיבות רבים לגיס את הנאשם לשיתף פעולה עם סגורייו אך ללא הועיל. לפיכך, נתבקשו על ידי הסניגוריה הציבורית להורות על שחרורה מייצוגו של הנאשם בתיק. בהחלטתנו מיום 11.10.15 דחינו את הבקשה, תוך שצווינו כי אנו ערים לקושי הרב בו מצוים הסניגורים, ואולם סברנו כי עדיף המשך ייצוגו של הנאשם, אף אם מדובר בייצוג לקרה בחסר, על פני היעדר ייצוג בכלל.

לאחר החלטה זו הוחלף הייצוג לסניגורית אחרת מטעם הסניגוריה הציבורית וצווין כי הסניגוריה מתחזקת לייצג אדם שלא מוכן לתקשר עם הסניגור.

15. גם בהמשך הדיונים נעשו נסיבות הן מצד הסניגורית והן מצד בית המשפט לגיס את הנאשם לשיתף פעולה עם הסניגורית הממונה אך ללא הצלחה. במרבית הזמן הנאשם ישב באולם מבלי לפנות את פיו, תוך שהוא מתעלם מדברי הצדדים ודבורי בית המשפט שהופנו אליו.

16. בנסיבות אלה, שלא ניתן מענה לכתב האישום, נקבע התקיך לשמיעת הראיות.

כבר בתחילת שמיית הראיות הודיעה הסניגורית כי לאור העובדה שהנאשם לא מתקשר עמה היא מנונה מלהזכיר עדים או להביע עמדה לגבי ראיות.

17. בסופה של יום הובילו בפנינו ראיות הכוללות את חקירות הנאשם במשפטה באמצעות גובי האמרה, תוך הצגת התיעוד המלא של האمرות; מוצגים שנתפסו בזירה; מומחה מז"פ רפ"ק דלבך שערך חוות דעת וביה ניתוח ממצאי הזירה.

הנאשם בחר שלא להעיד, גם שהסבירה לו זכותו להעיד ומשמעותה מלאה, אך על ידי הסניגורית והן על ידי בית המשפט (עמ' 54 לפרו).

המואשימה הגישה סיכוןיה, ההגנה נמנעה מכך נוכח סירוב הנאשם לשתף פעולה עמה. סיכון התביעה נשלחו לנאשם על מנת שיוכל להסביר להם, אך הנאשם לא עשה כן.

ההכרעה

.18. לאחר שמיית הריאות בתיק, צפיה בתיעוד של אמרותיו של הנאשם במשטרה, עיון בפרוטוקולים ובמצגים - שוכנעתי כי הכוח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את עבירות הרצח המוחסנת לו, ועל כן יצא לחבריו להרכב לקבועvr כר ולהרשיעו בשתי עבירות רצח בכוונה תחילה.

.19. בהתמצית, ההכרעה מבוססת על הודהותיו של הנאשם, כי הוא רצח את ילדיו. הודהותיו ניתנו במספר הזדמנויות: בעת שהסגיר עצמו במשטרה; בשלוש חקירות מתועדות המלמדות כי מדובר בהודאות שניתנו באופן חופשי ומרצון; בבית המשפט בمعנה לשאלת בית המשפט;

.20. להודותו הנאשם נמצאו חיזוקים רבים בהם לספק את דרישת ה"דבר מה הנוסף": בזירת הרצח נמצאו הפריטים עליהם העיד הנאשם: הסכין, חבלת איזיקונים, בנדנות וקיבלה מהחנות בה לדבריו וכש את האביזרים יום קודם לביצוע הרצח; דבריו הנאשם אודות העדר התנודות של הילדים, כמו גם CISI עיניהם בבדנות וכובילתם באיזיקונים, מתישבים עם הממצאים על גבי גופות הילדים ועם ממצאי חווות דעת מומחה מ"פ שחקר את הזרה; הנאשם בחר שלא להעיד ולמעשה לא נתענה כל טענה נגד קובלות או משקל ההודאות.

להלן נימוקי המפורטים:

.21. הנאשם התיציב כ- 20 דקות לאחר ביצוע הרצח בתחנת המשטרה ועל פי האמור בדו"ח ת/2, עשה כן תוך שהוא נכנס לביטחון ואמר בקור רוח: "**יש לי הודה דחופה להגיד לחוקר... רצחתי את שני הילדים שלי אם אתם רוצים תקבלו אותם, תעכבו אותם**" והושיט את ידיו לפנים על מנת שייכלו אותו.

מיד בסמוך לאחר מכן התבקש הנאשם להסביר היכן נמצאים ילדיו והוא הדריך את שוטר הסיור رس"מ בן אברהם במקשיר הקשר. עיון בדבריו הנאשם לשוטר שתוועדו במסמך ת/17, מלמד כי הנאשם מסר תיאור מפורט ביותר אודות דרך הגישה בתוך המושב, בתוך הבית, והדריך את השוטר עד שהآخر הגיע לחדר בו נמצאו גופות הילדים.

השוטר ציין בדו"ח הפעולה, ובעדותו בביבמ"ש, כי הנאשם דבר בקור רוח, באופן דומה להתרשםות של השוטרת رس"ר מיטל אברהם שתיעדה את דבריו כשהגיעו לתחנת המשטרה.

.22. בחקירתו הראשונה תחת אזהרה שנגבתה זמן קצר לאחר שהסגיר עצמו, לשמע האזהרה השיב עמוד 5

הנאשם: "בסדר, יש לכם מספיק הוכחות..." (ת/20 ב', עמ' 21, שורה 27). הנאשם חזר וצין מספר פעמים את הודהתו ואת העובדה שאין טעם בחקירה נוספת. כך ציין למשל: "יש לך את כל מה שאתה צריך, דם על הרגליים, אני מודה... אין לך עובדה קשה..." (שם, עמ' 2 שורה 16).

.23. במהלך חקירה זו מסר הנאשם פרטים נוספים: כיצד ילדיו הגיעו לבקר אותו מאוהיו; אודוט הגירושין; ציין כי אשתו עשתה לו טרור כל השנים, היא הפסיקה לשלווח את הילדים לבקרו בארץ. היא לקחה את הילדים לחו"ל למראות שהבטיחה לו שהוא לא תעשה כן ונוכח הבטחה זו התחתן אליה (ת/20 ב' עמ' 4 שורה 38).

.24. הנאשם נשאל מספר פעמים באיזה אופן ביצע את הרצח אך סירב להשיב על שאלת זו. כך באחת ההזדמנויות ציין ברוח דומה לתשובותיו הקודמות: "**מה זה משנה? יש לך שם את הכל, מה אתה צריך את כל הדברים האלה**" (שם, עמ' 7 שורה 12).

כאשר נשאל את מי מבין שני הילדים רצח ראשון, השיב שאיננו זוכר וציין: "**לא זכר. بلاק הכל بلاק, מה קרה הכל بلاק אבל זה קרה, אני עשית את זה זהה**".

.25. כשנשאל אם הילדים התנגדו, השיב בשלילה וציין: "**לא הם היו כפויים, הם לא היו... שמתו להם בונדנה על העיניים על כל אחד מהם, איזוקונים על כל אחד מהם, לקחתי הסיכון ועשיתי את זה.**" בהמשך הסביר כי הילדים לא ידעו מה הולך לקרות ולכן לא פחדו (שם עמ' 8 שורות 6-2).

כאשר נတבקששוב לחזור ולתאר כיצד ביצע את הרצח, ציין הנאשם כי אינו מסוגל לשאת את זה כרגע, כי הוא בטראומה, וביקש לראות עורך דין.

בשלב זה הופסקה החקירה וניתנה לנאשם ההזדמנות להיפגש עם סניגור שהגיע לתחנת המשטרה.

.26. זמן קצר לאחר שפגש בעורך דין, נחקר הנאשם בשנית. גם במהלך חקירתו זו שב והודה הנאשם בбиוצע הרצח, אך ביקש שלא להרחיב יותר. כך ציין: "**יש לכם מספיק ראיות... אני מודה על מה שעשית מה העניין... אמרתי גם לחוקר מוקדם**" (ת/22 ג', עמ' 3, ש' 29-2), וכן: **אספר לו מה שסיפרתי לחוקר מוקדם... שעשית את זה אני מודה שעשית את זה בזה נגמר הסיפור...**" (שם, עמ' 5 שורה 5).

הנאשם שב ותייר את המנייע למשען וצין כי: "**מאז שהוא לicked אומם אין לי חיים בכלל... זהו לא ידע לא ידע זהו... לא יכולתי לחיות ככה יותר**" וכן: "**אני בטראומה, אני לא ידע אם אני מצטער על מה שקרה**" (שם, עמ' 5 שורות 32-13). הנאשם מסביר מדוע אין טעם להמשיך ולחקור אותו: "**תקשב, אם הייתי בחקירה מסויימת, שנעלמו לי פתאות הילדים, שאין גופות, כן? סיפור אחר או אין את כלי הרצח, או הבן אדם לא מודה, אז באמת המשטרה צריכה לעשות את העובדה שלה. פה הכל שוקף למגاري. אני מודה, אני אחתום על הودאה, אין לי שום בעיות, כל מה שציריך. זהו גמרנו**" (שם עמ' 6 שורות 14-10).

במהר תיאר הנאשם כיצד רכש את הסכין למטרת הרצח בוחנות ACE וציין כי הוא חושב שיש לו בבית קבלת המתעדת זאת. גם את האזיקונים רכש באותו יום.

.27 עיון באמרתו של הנאשם מלמד כי הנאשם מדבר לעניין, זכר כל שאלה, מעיר לחוקר כי הוא חוזר על אותה שאלה פעמי נספה (למשל שם, עמ' 10, שורה 27), ומסביר לשאלת החוקר, מדוע לא נמלט לאחר ביצוע הרצח: **"למה שאני אברח? מה פתאום אני אברח? אני לא אברח. למה לשקר? למה לברוח? אני רק לא חשוב שצרכיכם להיות חפירות יותר מדי, זה הכל כאילו"** (שם, עמ' 11 שורות 3-1). גם כשהוזעקה לנימוק האפשרות שאחר ביצוע את מעשה הרצח אך הוא לוקח את זה על עצמו, הוא מבטל זאת ומכתנה את זה **"שטוויות"** (ת/22 ג', עמ' 16, שורות 24-27).

ה הנאשם הסביר כי כיסה את עיני הילדים על מנת שלא יראו את מעשה הרצח.

.28 בחלוף כשבועיים **שב ונחקר הנאשם** בשלישית ובשלב זה חזר וציין כי יש ברשות המשטרה מספיק ראיות וմבחןתו העניין סגור (ת/23 א' עמ' 2 שורה 25). הנאשם אישר כי הוא מבין שבנסיבות גבולה ישפט לשני מסרי עולם ולמעשה ברוב החוקרים שמר על זכות השתייה וסירב לענות. הנושא היחיד שאליו הקפיד להתייחס, הינו השערת החוקרים כי הנאשם ניזון מהאמור במסכת "זבחים" בעת שביצע את מעשי הרצח, וזאת לאחר שנמצא דף עליי רשומות בכתב ידו משניות ממשכת "זבחים". הנאשם שלל בתוקף קשר לכך (שם, עמ' 6 שורות 1-13).

.29 הנאשם או ההגנה, לא טענו דבר נגד הودאותיו השונות. יתרה מזאת, גם בבייהם"ש הודה הנאשם ביצוע המעשים. כך במהלך הדיון ביום 16.3.15, תוך שהוא מביע את התנגדותו לבדיקה פסיכיאטרית, מצין הנאשם: **"אני מתנגד בצורה נחרצת לכל בדיקה פסיכיאטרית. לא צריך לחפור ואני אומר ונסגר הסיפור, אני לא מתכוון לשaq פעללה יותר מדי, הדברים המחויבים שיש צריך לומר אותם אני אומר אותם. ביהם"ש אומר לנימוק אתה יודע ומה אתה מואשם, והוא אומר שהוא יודע ומה הוא מואשם"**. בהמשך בית המשפט מסביר לנימוק כי הוא מואשם בכך שרצת את ילדיו וכשנשאל אם הוא מודה בכך או לא, **"ה הנאשם אומר שהוא מודה שרצת את הילדים. הודיתי במשטרתocaן..."** (עמ' 12 לפ"ו, ש' 18-11).

לפיין, מדובר בהודאה קבילה שניתנה באופן חופשי ומרצון, הודהה עליה חזר הנאשם במספר ההזדמנויות.

.30 לצורך הרשעה על סמך הודהתו של הנאשם, נדרשת תוספת ראייתית של "דבר מה נוסף".

בענייננו, דרישת זו התמלאה בעוצמה גבואה בהצטברות הראיות הבאות:

א) בזירת הרצח, נמצא הסכין (ת/6) וחבילת אזיקונים (ת/7) שמננה נלקחו האזיקונים ששימשו לביצוע הרצח;

- (ב) בדירה נמצאה הקבלה המתעדת את רכישת המוצריים הללו ביום שקדם לביצוע הרצח (ת/9), בדיק כפי שהנאים תיאר בהודאות;
- (ג) המשימה הגישה סרטון מצלמות האבטחה בוחנות ACE ממנה התקבלה הקבלה (ת/21 א'). צפיה בסרטון מעלה כי אכן הנאים ולא אחר, הוא שביצע את רכישת הסיכון והזיקונים.
- (ד) התיאור שמסר הנאים בדבר מעשו כלפי הילדים עבור לביצוע הרצח, אינו מפורט. יחד עם זאת, כל התיאור שמסר מתיישב עם מצאי המומחה, רפ"ק דלבך, שעריך חוות דעת לאחר חקירת זירת הרצח (ת/3 - ת/13). כך גם התיאור של הנאים ביחס לכיסוי עיני הילדים באמצעות בנדנות וכפיהם באזיקונים;
- (ה) גם תיאור אופן הרצח, שיסוף הגרון توأم את מצאי המומחה שאליה החבלות הייחידות בגוף הילדים (עמ' 38 לפרו' ש' 11).
- (ו) המומחה העיד בבית המשפט כיצד למד על העדר התנגדות מצד הילדים בדיק כפי שמעיד הנאים בהודאותיו (עמ' 41 לפרו' ש' 26-18).
- (ז) הימנעותו של הנאים מלהעיד במשפט, יש בה משום סיווג לראיות הטענה זהה לאור הוראת סעיף 162(א) לחס"פ.
- .31 לאור המפורט לעיל, שכונתי מעבר לספק סביר כי הוכחה אשמתו של הנאים ביצוע הרצח, בדיק וכי שהודה במספר רב של הזרמיות, הודה ומסר את הפרטים הנדרשים לטעם לצורכי הבאתו לדין. כל שאלה נוספת אלה במשטרת ובבית המשפט, אין כל טענה שמנגד.
- .32 ההתרשומות הבלתי אמצעית מהנאים הינה כי מבחינתו אין עוד טעם לדין ולדוש (בלשונו: "לחפור") בנושא זה, לאחר שהסגיר עצמו, הודה ומסר את הפרטים הנדרשים לטעם לצורכי הבאתו לדין. כל שאלה נוספת מעבר לזה, כל דין נוסף בעניין, מיותר בעיני הנאים והוא התנהג כך בהימנעותו משיטוף פעולה כלשהו עם מי מהסניגורים שניסו ככל שעולה בידם לעזור לו.
- ישנו קשר ישיר בין עוצמת הזרע והכיעור של רצח הילדים להתנהגות הנאים המנסה לנתק עצמו מהדים אודות המקרה.
- במהלך שמיעת הראיות, גם כשהוזגו לפני מוצגים, הוא נהג באופן דומה, כך כשהוזגו בפניו הסיכון סירב להבieten וכאשווים בפניו תമונות המתעדות את ידיו הוא השлик מעליו (עמ' 42-43 לפרו').
- אור המפורט אציג לחברי להרכיב להרשיע את הנאים בשתי עבירות רצח, בנגד לסעיף 300(א) לחוק העונשיין.

רות לורן, שופטת, אב"ד -
סג"נ

כב' השופט צבי דותן

אני מסכימים.

צבי דותן, שופט

כב' השופטת עירית יンברג-נטוביץ

אני מסכימה.

עירית יンברג-נטוביץ,
שופטת

ההכרעה

לאור כל המפורט לעיל החלטנו להרשייע את הנאשם בשתי עבירות רצח בגין סעיף 300(א) לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום ט"ו א' אייר תשע"ו, 23/05/2016 במעמד הנוכחים.

עירית יンברג-נטוביץ,
שופטת

צבי דותן, שופט

רות לורן, שופטת
אב"ד - סג"נ

הוקל��טיבי